

2. Берштейн Н. А. О ловкости и ее развитии текст. М. : Физкультура и спорт, 1991. 288 с.

3. Моргунов А. А. Дифференцированный подход к определению спортивно-важных координационных способностей тайского боксера // Сучасні підходи удосконалення спеціальної фізичної підготовки правоохоронців : зб. тез наук.-практ. семінару / МВС України, АВВ МВС України. Харків, 2011. С. 60–65.

4. Романенко В.А. Диагностика двигательных способностей : учеб. пособие. Донецк : ДонНУ, 2005. 290 с.

Одержано 30.11.2019

УДК 343.97

Софія Анатоліївна ЛИТВИНЕНКО,

курсант групи Ф2-104 факультету № 2

Харківського національного університету внутрішніх справ

Науковий керівник:

Ніна Володимирівна ГРИЦЕНКО,

доцент кафедри соціальних та економічних дисциплін

факультету № 2 Харківського національного

університету внутрішніх справ,

кандидат філософських наук, доцент

ЄВРОПЕЙСЬКІ ДЕОНТОЛОГІЧНІ СТАНДАРТИ ПОЛІЦЕЙСЬКОЇ ДІЯЛЬНОСТІ

Досвід розвинених європейських країн свідчить, що основним критерієм оцінювання діяльності поліції є рівень довіри населення. Зростання рівня довіри населення безпосередньо залежить від того, наскільки відповідає сучасний поліцейський закріпленому у суспільній свідомості ідеальному образу правоохоронця-професіонала. За цих обставин важливого значення набуває деонтологічна складова професійної підготовки працівників поліції в Україні. Термін «деонтологія» (від грец. deontos – «належне», logos – «вчення») застосовується для визначення вчення про належну поведінку, розуміння професійного обов'язку, вчинки та дії людини. Говорячи про європейський простір, до якого прагне інтегрувати Україна, варто зазначити, що Рада Європи розробила низку загальних

підходів до статусу поліції, поліцейських і належне виконання ними службових повноважень. Стандартизовані базові положення, де визначено зміст і спрямування професійної діяльності поліцейських, закріплені у резолюції Парламентської Асамблеї Ради Європи від 08.05.1979 № 690 «Декларація про поліцію» [1], рекомендації Rec (2001) 10 Комітету Міністрів державам-учасницям Ради Європи «Про Європейський кодекс поліцейської етики» [2], резолюції Парламентської Асамблеї Ради Європи від 28.01.2014 № 1968 «Боротьба з расизмом в поліції» [3] тощо. Декларація про поліцію є однією із перших спроб встановлення уніфікованих морально-етичних норм для поліції. У документі підкреслено важливу роль поліції для формування «мирного суспільства, що користується перевагами порядку та публічної безпеки» та виокремлено низку морально-етичних імперативів професійної діяльності та поведінки працівників поліції, а саме: заборона дискримінації за будь-яких обставин; обов'язок діяти чесно, неупереджено та з почуттям власної гідності; активно протидіяти корупції; утримуватись від виконання незаконних наказів керівників, протидіяти фактам порушення закону; рішуче діяти для досягнення легітимної мети за умови застосування сили лише в розумних межах тощо. Після прийняття цього документу відбулися значні зрушення в усвідомленні важливості деонтологічного аспекту професійної підготовки працівників поліції. Міжнародними організаціями, такими як ООН, Інтерпол, ОБСЄ та ін. була проведена велика робота по узагальненню деонтологічного досвіду служб поліції різних країн і прийнято низку документів. Серед таких варто виокремити прийняті Генеральною Асамблеєю Інтерполу в Сеулі (1999 рік) «Кодекс етики співробітників правоохоронних органів» та «Кодекс поведінки співробітників правоохоронних органів», які були запропоновані в якості модельних для створення національних деонтологічних стандартів поліцейської діяльності. Положення Декларації про поліцію значною мірою було також конкретизовано та поглиблено в Європейському кодексі поліцейської етики. На основі цих міжнародних актів розпочинається розробка національного законодавства в сфері регулювання поліцейської діяльності. Деякі країни сприйняли їх як закони прямої дії, інші – як такі, що мають рекомендаційний характер.

Великий та повчальний для багатьох країн досвід у сфері розвитку деонтології мають такі країни, як Франція та

Німеччина. Адже вони зробили особливий внесок у розвиток поліцейської деонтології, бо зародження морально-етичних актів у цих країнах розпочалось ще досить давно. Наприклад, в Німеччині перший схожий документ був виданий у 1945 році і мав назву «Сім заповідей поліцейського». Вже сама назва дає нам збагнути всю важливість даного документу. Аналогія з заповідями божими немов би натякає на те, що не є можливим порушення будь-якого правила, зазначеного у ньому. А йшлося про сумлінне виконання поліцейським своїх службових обов'язків, а також про те, що поліцейський має бути взірцем у всьому і не надавати жодних підстав для власної критики. У Франції схожа ситуація: її деонтологічний кодекс сформувався на основі двох реформ французької поліції 1966 та 1986 рр. Окрім зобов'язань з боку жандармів, держава зобов'язувалась захищати їхнє життя та здоров'я, а жандарми, в свою чергу, мали бути лояльними та готовими допомагати громадянам як у службовий, так і у позаслужбовий час.

На сьогодні вже можна констатувати, що деонтологічні стандарти професійної діяльності працівників поліції розроблені та стверджені в багатьох країнах світу, серед яких – і Україна. Звичайно, всі ці документи відрізняються між собою. Кожен має певні особливості, пов'язані з культурою тієї чи іншої країни. Проте всі вони схожі у тому, що вимагають від поліцейського неухильного дотримання основних правил:

- завжди діяти чесно та неупереджено у будь-якій ситуації;
- діяти з почуттям власної гідності;
- робити усе можливе для недопущення та запобігання корупції;
- не допускати виконання незаконних наказів керівників;
- протидіяти порушенням закону з боку колег та керівництва;
- заборона дискримінації за будь-яких умов;
- законність у своїх діях;
- безкомпромісність до злочинів;
- постійний професійний розвиток.

Таких правил ще досить багато і поліцейський має знати їх усі та суворо дотримуватись. Тільки такий алгоритм поведінки є необхідною умовою успішної професійної кар'єри працівника поліції.

Список бібліографічних посилань

1. Декларація про поліцію : резолюція Парламентської Асамблеї Ради Європи від 8 трав. 1979 р. № 690 // База

даних «Законодавство України» / Верховна Рада України.
URL: http://zakon.rada.gov.ua/laws/show/994_803 (дата
звернення: 20.11.2019).

2. Про Європейський кодекс поліцейської етики : реко-
мендація Rec (2001) 10 Комітету Міністрів державам-учасни-
цям Ради Європи : ухвал. Комітетом міністрів 19.09.2001 на
765-му засіданні заступників міністрів // Центр політико-
правових реформ : сайт. URL: [http://pravo.org.ua/files/
Criminal%20justice/rec1.pdf](http://pravo.org.ua/files/Criminal%20justice/rec1.pdf) (дата звернення: 20.11.2019).

3. Борьба с расизмом в полиции : резолюция 1968
(2014) Парламентской Ассамблеи Совета Европы : неофиц.
пер. // Совет Европы, Парламентская Ассамблея. URL:
[https://www.coe.int/T/r/Parliamentary_Assembly/\[Russian_
documents\]/%5B2014%5D/Jan2014/Res1968_rus.asp](https://www.coe.int/T/r/Parliamentary_Assembly/[Russian_documents]/%5B2014%5D/Jan2014/Res1968_rus.asp) (дата
звернення: 20.11.2019).

Одержано 30.11.2019

УДК 342.951(477)

Вікторія Юріївна КОЛЕСНИК,

курсант групи Ф1-101 факультету № 1

Харківського національного університету внутрішніх справ

Науковий керівник:

Владислав Олегович НЕВЯДОВСЬКИЙ,

заступник декана з навчально-методичної роботи

факультету № 1 Харківського національного

університету внутрішніх справ,

кандидат юридичних наук

ПЕРСПЕКТИВА ЗАСТОСУВАННЯ КІННИХ ПАТРУЛІВ У РОБОТІ НАЦІОНАЛЬНОЇ ПОЛІЦІЇ УКРАЇНИ

На даний момент Національна Поліція знаходиться на
тому рівні розвитку коли потрібно використовувати усі мо-
жливості для покращення ефективності патрулювання та
закріплення досягнутого результату, а саме зниження рівня
злочинності на 11 % порівняно з 2018 роком.

У статті 45 («Застосування спеціальних засобів») Закону
України «Про Національну поліцію» [1] чітко прописані